Rok 1914.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 19. marca 1914.

56.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 4. marca 1914,

mocą którego czyni się zależnym od nadania koncesyi przemysł tych, którzy nabywają wierzytelności do zarządów kolei lub innych zakładów przewozowych, powstające z interesu przewozowego, i potem dochodzą ich w własnem imieniu i na własny rachunek.

Na zasadzie § 24., ustępy 1. i 2., i § 57., ustęp 3., ordynacyi przemysłowej rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Przemysł tych, którzy nabywają wierzytelności do zarządów kolei lub innych zakładów przewozowych, powstające z interesu przewozowego, i potem dochodzą ich w własnem imieniu i na własny rachunek, czyni się zależnym od nadania koncesyi.

§ 2.

Do uzyskania koncesyi na prowadzenie przemysłu, określonego w § 1., wymaga się oprócz dopełnienia warunków, przepisanych dla samoistnego prowadzenia koncesyonowanego przemysłu (§ 23., ustęp 1., ordynacyi przemysłowej), dowodu wiadomości fachowych z dziedziny spraw taryfowych i przewoźnictwa.

§ 3.

Koncesyę nadaje polityczna władza krajowa, która przy tem ma uwzględniać stosunki lokalne.

§ 4.

Zabrania się wykonywania koncesyi w celu prowadzenia wymienionego w § 1. przemysłu za pośrednictwem dzierżawców lub zastępców (kierowników interesu).

Zakazane jest zatrudnianie osób trzecich (funkcyonaryuszy, agentów itp.) poza lokalem przemysłowym w celu nabywania wierzytelności, wymienionych w § 1.

§ 5.

Do wykonywania tego przemysłu równocześnie z innymi przemysłami potrzeba zezwolenia politycznej władzy krajowej.

§ 6.

Władza nadająca może odebrać koncesyę wówczas, jeżeli przemysłu nie zacznie się wykonywać w ciągu 6 miesięcy po udzieleniu koncesyi albo jeżeli potem przez taki sam przeciąg czasu przerwie się jego wykonywanie.

§ 7.

Przemysł, wymieniony w § 1., podlega osobnym przepisom policyjno-przemysłowym, a to tak w ogólności, jak i odnośnie do poszczególnych przedsiębiorstw.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold włr. **Schuster** włr.

57.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. marca 1914,

dotyczące utworzenia Urzędu celnego głównego I. klasy w Prościejowie (na Morawach).

W Prościejowie utworzono Urząd celny główny I. klasy, który rozpocznie swoją działalność w dniu 16. marca 1914.

Ten Urząd celny główny upoważniony jest do stosowania skróconego postępowania zapowiadawczego w obrocie kolejowym.

Engel włr.

58.

Ustawa z dnia 16. marca 1914,

dotycząca ponownego przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, o wykonywaniu sądownictwa konsularnego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Przedłuża się do dnia 31. grudnia 1917 moc obowiązującą §§ 1. do 18., 22. i 23. ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, którą wydano postanowienia o wykonywaniu sądownictwa konsularnego.

Istniejące zarządzenia co do ograniczenia sądownictwa konsularnego w Egipcie i co do zniesienia sądownictwa konsularnego w Tunisie (§ 19. ustawy o wykonywaniu sądownictwa konsularnego) zachowują moc obowiązującą.

§ 2.

Przez czas trwania mocy obowiązującej ustawy o wykonywaniu sądownictwa konsularnego pozostanie także nadal w mocy ustawa z dnia 22. stycznia 1902, Dz. u. p. Nr. 40, dotycząca uregulowania należytości konsularnych (§ 9. tej ostatniej ustawy).

§ 3.

Postanowienia ustawy z dnia 30. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 136, wymienione w § 1., ustęp 1., będzie można przed dniem 31. grudnia 1917 tylko wówczas znieść lub tylko o tyle zmienić, jeżeli i o ile ustawa, obowiązująca w drugim obszarze państwowym Monarchii a odnosząca się do tego samego przedmiotu, będzie również zniesiona lub w ten sam sposób zmieniona.

§ 4.

Moc obowiązująca powyższych zarządzeń zależna jest od tego warunku, aby także w drugim obszarze państwowym Monarchii wydano podobne zarządzenie ustawowe.

Gdyby warunek ten w dniu 1. stycznia 1914 jeszcze nie został spełniony, natenczas upoważnia się Rząd do wydania w porozumieniu z Ministrem spraw zewnętrznych i z Rządem węgierskim tymczasowych zarządzeń na czas aż do spełnienia się tego warunku w tym celu, aby sądownictwo konsularne było wykonywane nadal bez przeszkód dla pieczy prawnej a należytości konsularne były jak dotychczas pobierane.

§ 5.

Ustawa niniejsza, której wykonanie zlecone jest Mojemu Ministrowi sprawiedliwości, wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1914.

Wiedeń, dnia 16. marca 1914.

Franciszek Józef włr.

Stürgkh włr. **Hochenburger** włr.